

Серия: Цветница
Тема: Контрастите на Християните

Текст: Марк 11:7-10
Марк 8:34-36
Матей 27:15-23

Дата: 01/04/2018г.

ХРИСТИЯНСКА ЕВАНГЕЛСКА
БАПТИСТКА ЦЪРКВА

гр.Варна;
Бул."Сливница 98/100

1. УВОД-

Първите три месеца на годината отлетяха в историята и ето днес ние сме в навечерието на Великден.

Поради неразбирателства между Двата основни клона на Християнството- Православие и Католицизъм, днес ако си на Запад ще празнуваш Великден веднъж, а след това, ако се придвижиш бързо на Изток, следващата неделя, ще можеш да се радваш на Великден за втори път и по този начин да превърнеш недоразумението между Православен и Католически календар в двойна радост или ако искате радостта ви да е продължителна, можете да празнувате заедно с Евреите цялата Пасха която тази година е от 31 март, до 7 април.

Солидарни с Православната църква ние днес празнуваме Цветница, за разлика от целия Западен свят, който празнува Великден.

Смесени са нашите чувства на Цветница. Те са сладко-горчиви, защото ние знаем, за тържественото влизане на Исус в Ерусалим и гръмогласното „*Осанна*” на този ден, но знаем, че само 5 дни по-късно, Исус щеше да бъде издигнат на дървен кръст, а преди това, част от тази тълпа от възторжени посрещачи, щеше водена от Фарисеите да крещи истерично:

Варава пусни, а Исуса разпни!
 Този Библейски разказ ни подканва да мислим по няколко важни въпроси относно нашето Християнство. Кои са те?

2. ИЗЛОЖЕНИЕ-

(СЛ 2)

А) Да съм Християнин, означава ли да почитам Царя, защото е модерно за сега? Този вид Християнство ще го нарека Модерно!

Израил често беше избличаван в двойни стандарти. Спомнете си думите на пророк Илия на планината Кармил:

(СЛ 3)

3Царе 18:21 Тогава Илия дойде при всичките люде та рече:

До кога ще се колебаете между две мнения?

Иеова, ако е Бог, следвайте Го; но ако е Ваал, следвайте него. А людете не му отговориха ни дума.

Това не е чуждо и за вярващите днес. Ние често може да се окажем разкращени между християнство и модернизъм. Между християнство и настроенята на тълпата. Често може да сме предизвиквани към двуличие. Често може да сме подтиквани да служим на двама господари, а Исус ни предупреждава:

(СЛ 4)

Лука 16:13 Никой не може да слугува на двама господари, защото или ще намрази единия, а ще обикне другия, или към единия ще се привърже, а другия ще презира. Не можете да слугувате на Бога и на мамона.

Бог очаква от нас да сме отдадени. Времето в което живеем, предразполага към отпускане. Свобода, демокрация, всичко е позволено, всеки е свободен да изразява мнението си, всеки е сравнително задоволен материално. Може да си Християнин и да се възползваш от привилегиите на света и комфорта. И всичко това предразполага към духовен мързел, използване на вярата за лични облаги и забравяне, че да си Християнин означава

(СЛ 5)

Лука 14:26 Ако дойде някой при Мене, и не намрази баща си и майка си, жена си, чадата си, братята си, и сестрите си, а още и собствения си живот, не може да бъде Мой ученик. **27** Който не носи своя кръст и не върви след Мене, не може да бъде Мой ученик.

Тези думи на Исус, не обещават спокойствие и тихо Християнско съществуване. Те предразполагат към готовност за жертва, готовност да се лишаваме. Нека днес в деня на Цветница да си зададем неудобни въпроси: **Кои са нещата от които се лишавам заради вярата си в Христос? Дали жертвам поне един ден от седмицата за да Му служа? Дали давам поне 10 лева за делото Му през седмицата? Дали помагам на един Божий служител? Дали има изобщо нещо където да ми е отнет комфорта, да съм се отказал от нещо свое, да съм жертвал, в служба на Божието Царство?**

Някой ще каже: Защо трябва да се лишавам, да жертвам, да давам, за да покажа, че съм Християнин?

Нека ви напомня, ситуацията в онзи ден на тържествено влизане на Исус в Ерусалим. В него ден имаше много които се радваха и величаеха Исус, но дали те всички бяха Негови последователи. Бих казал, болшинството от тях Го величаеха защото Той беше изцелил някой техен болен роднина. Много от тях го величаеха, защото бяха яли от хляба и рибата и си мислеха: колко хубаво ще е да имаме такъв цар, който да ни дава изобилие от храна и блага. Кой знае, може на някои от тях Той да е възкресил детето или слугата. И ние се питаме: Дали те не Го славеха защото Той им беше послужил, защото те се бяха облагодетелствали от Него.

(СЛ 6)

Може би много от тях си мислеха: „Осанна! Сега ще Го славя, защото утре Той може да ми е полезен!”

И какво виждаме само пет дена по-късно. Когато те Го видяха обезобразен и безпомощен да стои до здравеняка Варава, те бързо смениха тона и започнаха да викат: *Варава пусни, а Исуса разпни!*

Какъв е извода за нас? Ако слушайки тази проповед, ти си мислиш: „Пастира има мен в предвид, като говори тези неща!”, тогава знай, че настина трябва да помислиш и да решиш, какво, кога и как да жертваш за царството, за

църквата, за делото Божие, защото иначе може да се плъзгаме по наклона на живота, който не ни създава съпротивления и да си мислим, че Християнството е само добро, удобства и Бог да снабдява моите нужди. Християнството е АЗ да съм добре и на мен да ми е хубаво.

Пр. Една история разказва, че преди години, Испанския крал, решил да посети едно голямо село в страната си. Селяните били предупредени за височайшата визита и решили да се подготвят. Мислили, но не можали да измислят нещо достойно за крал, защото били свидливи и никой не искал да даде в чест на краля. Никой не искал да се лиши от удобства заради Величеството! Тогава някой излязъл с разумно решение: селото било известно с производството си на вино. Предложението било всеки да жертва една чаша от своето вино и да напълнят една голяма делва с вино, от която да почерпят краля си. Започнали да се редят селяните и да изсипват по списък всеки своята чаша. Делвата била пълна и когато Краля дошъл, те му предложили да опита със сребърна чаша от виното на всички, което между другото те щели да му подарят за да го отнесе в своята изба. Краля отпил от виното и се намръщил: *та това е вода* –възкликнал той.

Трагичното развитие на тази история било резултат от това, че всеки селянин си помислил: *В толкова много вино, никой няма да разбере, че аз съм сипал чаша вода!*

Това събитие злепоставило селяните пред края, а кралят бил подигран и не погледнал към случилото се с благоволение.

Днес в деня на Цветница, провери отново себе си и виж как стои сърцето ти спрямо Небесния Цар. Да не би да си само част от тълпата, която толерира Исус в живота си

Мили братя и сестри! Ние трябва да тренираме вярата си да върви срещу течението, да върви нагоре по стръмните пътеки на живота! Как ли? Като се научиш да жертваш. Днес дай своето обещание към Царя! Дай го и го изпълни съвестно, за да бъде Той почетен, а ние да не се посраим. Не гледай другите! Не гледай тълпата! Не гледай силните, богатите, властните. Погледни към Исус и провери сърцето ти каква нагласа има: Ако тълпата утре тръгне срещу моя Спасител, аз как ще реагирам? Дали ще търся начин да не се разбере, че съм вярващ? Дали ще помисля как да скрия от тълпата, че обичам Исус?

Искам да бъдем предупредени, че може да не сме далеко от такъв обрат в живота. Може да не е далеко времето, когато хората ще започнат да ни ненавиждат поради това което вярваме. Много Християни, тогава ще потърсят алтернативно Християнство, което да е удобно на обществото и неговия нов морал. Вече се чуват гласовете на двуличното християнство, за създаване на т.н. „Ислямско Християнство”, поради страх от Ислямска инвазия в Европа и Америка.

На такива християни Исус казва:

(СЛ 7)

Марк 8:34 И повика народа заедно с учениците Си и рече им: Ако иска някой да дойде след Мене, нека се отрече от себе си, и така нека Ме следва. **35** Защото който иска да спаси живота(Или душата) си, ще го изгуби; а който изгуби живота си заради Мене и за благовестието, ще го спаси. **36** Понеже какво се ползва човек като спечели целия свят, а изгуби живота си?

Да си християнин НЕ означава да можеш да викаш заедно с тълпата „Осанна”, а да си в състояние да се отречеш от комфорта си, от егоизма си, от себе си, за да следваш Исус. Уви ние често демонстрираме, не готовност за отричане от комфорт заради Исус, а по-скоро отричане от служения за Исус, заради комфорт. Помисли си братко и сестро, днес на кого служиш, кой е на първото място в живота ти? Какъв е живота ти? Себе(Его)-центричен или Христо-центричен?

Втория въпрос

(СЛ 8)

Б) Да съм Християнин, означава ли вярата ми да е производна на благосъстоянието ми и се влияе от изпитания и кризи? Ще нарека това Християнство по споразумение!

Отново сме на пътя от Витания към Ерусалим. Отново сме с възторжената тълпа, викаща: *Осанна, на Царя, идващ в Господнето име!*

Доктор Лука, ни дава един интересен детайл от съдебния процес срещу Исус. Там в 23 глава на своето Евангелие, той ни разказва, че Исус е бил предаден на Ирод, който много се зарадвал, защото очаквал да види някое знамение, но като не видял такова се поругава с Исус и Го връща при Пилат.

Ние често изпадаме в тежки житейски ситуации, и това което нормално всеки и вярващия и невярващия очакваме е ... чудото. Чудото което да те изведе от бедствието, изпитанието, премеждието. Ние бихме толерирали малко и бързо изпитание, но ако то продължи по-дълго, ако нещата не се оправят и не стават така както ни се иска на нас, тогава ...!? Тогава ние започваме гневно да питаме Бог, защо става така и се държим, сякаш имаме някакво споразумение, че нещата не би трябвало да се случват по този начин.

Отдадената вяра, е готова заедно с Йов да каже:

Йов 2:9 Тогава жена му рече: Още ли държиш правдивостта си? Похули Бога и умри. **10** А той й каза: Ти говориш както говори една от безумните жени. **Що! доброто ли да приемаме от Бога, и да не приемаме и злото? ...**

Пр. Малко момиче, влиза в красива градина. Там то вижда едно изключително красиво цвете. Съзерцавайки красотата на цветето, погледа на момчето попаднал върху стеблото, а от там и върху ствола, който влизал в пръста.

(СЛ 10)

Отвратено от мръсотията в пръста, то възкликнало:

Не може толкова красиво цвете, да стои в такава черна и противна пръст!?

Тогава то леко и внимателно изкарало цветето от пръста, измило корените му с вода и поставило цветето на чисто. Дошъл градинаря и възкликнал: *защо унищожих хубавото ми цвете?*

- Не ми харесваше, това хубаво цвете да стои в тази отвратителна пръст!

- Но аз нарочно избрах, това място и тази пръст - казал градинаря, - защото именно там може това цвете да бъде толкова красиво!

Бог ни е поставил да живеем там където е най-подходящо за нас. Той е избрал и ни превежда през определени трудности и бури, защото е преценил, че преминавайки през тях, ние ще развием определено ниво на вътрешна духовна красота и мъдрост. Истинското задоволство се ражда, само тогава когато ние сме готови да приемем онова, което Бог е приготвил и сме мъдри, за да му благодарим за това.

Можеш ли да кажеш, че си готов да следваш Исус, независимо от цената която трябва да платиш. Има Християни, които се страхуват, че ако кажат, че са готови на всяка цена да следват Исус, това може да се случи и да им избяга комфорта. Те предпочитат да не мислят днес за това и да казват: *Никой не може*

да каже, как ще реагира, ако му бъдат отнети богатство, имот, здраве, радост, спокойствие и т.н.!!!

Трябва да ти кажа, че Сатана на това разчита. Той веднага ще отиде за да те наклевети пред Бога, че ти от това се страхуваш и Бог ще трябва да му доказва, че това не е истина за тебе! Как!? Като му разреши, да посегне на онова което на теб и мен ни е скъпо!

Искам да кажа на всеки от вас днес! В живота на всеки Християнин, е определено време на жертва за Господа. Някой я преживява на младини, друг на средна възраст, друг на старини. Рано или късно, ти и аз трябва да се отречем от удобства, сили, имот, слава, кариера, заради вярата си. Това е нашата Християнска съдба. По-добре е да сме готови и така да скочим в „студената вода”, отколкото да бягаме и страхливо да се молим: Боже, моля те, не на мен! С това не искам да кажа, да не се молим срещу злото и бедите в живота си, но ако живеем с готовността да страдаме за Христа, тогава ако страданието дойде, ние няма да сме изненадани, уплашени, неподготвени и готови да се отречем. Няма да пропусна да спомена отричането на Петър, тръна в плътта на Павел и молитвата на Исус в Гетсимания: „Ако е възможно, нека ме отмине тази чаша, но не Моята, а Твоята воля да бъде!”, но истината е, че Бог подготви Исус, а Исус подготви учениците си за страданията и гоненията и те,

дори да забравяха понякога, все пак знаеха, че това предстои. Той подготвя и нас, за да помним че:

(СЛ 11)

Йоан 15:20 Помнете думата, която ви казах, слугата не е погорен от господаря си. Ако Мене гониха, и вас ще гонят; ако са опазили Моето учение, и вашето ще пазят.

2Тим. 3:12 Но и всички, които искат да живеят благочестиво в Христа Исуса, ще бъдат гонени.

3. ЗАКЛЮЧЕНИЕ-

И така какво да кажем в заключение? Днес е Цветница, а следващата седмица е Страстната седмица, в която мислим за жертвата и страданията на Исус заради нас. Православните постят. Католиците се лишават от нещо, което обичат или им е слабост. Какво да правим ние? Днес Словото ни предизвиква да изпитаме себе си и да видим има ли нещо в живота ни, което да стои над вярата ни в Исус. И ако ти слушайки това Слово, си казваш: Ами не зная!? Зная че вярата ми и Христос не са на първо място, но ... дали здраве, дали деца, дали работа, дали строеж, бизнес или е нещо друго, не зная, но чувствам, че вярата ми е охладняла!!!

Ако това е усещането ти, тогава от Христова страна те моля, сега да застанеш пред Бога в молитва и да:

(СЛ 12)

-изповядаш слабостта си

**-помолиш искрено за прошка
-обещаеш, че в следващите дни на
Страстната седмица, ще се застъпиш пред
Бога , за своята вяра и отдаденост към
Христос.**

**Внимавай: Границата между „Осанна” и
„Разпни Го” е много тънка и може лесно да
бъде прескочена.**

**Границата между „Готов съм и на смърт
за Теб” и „не Го познавам” е тънка!**

**Границата между „целувката” и
„предателството” е много тънка!**

**Сега е време за разбуждане и
определяне на ясни духовни граници ! Пази
се от контрастно християнство! Бъди
постоянен, както разчиташ и Христос да е
постоянен спрямо теб!**